

Technik włókiennik

311932

Inna nazwa zawodu: nie występują

Zadania i czynności

Celem pracy technika włókiennika jest udział w opracowaniu wzorca wyrobu włókienniczego oraz nadzorowanie procesów wytwarzania, uszlachetniania lub konserwacji wyrobów włókienniczych.

Wyrób włókienniczy powstaje w wyniku np. tkanina - tkaniny, dziania - dzianiny, przędzenia - nitki i nici.

Następnie jest uszlachetniany (np. poprzez barwienie czy drukowanie), aby powstał wyrób przyjazny dla człowieka i środowiska.

Konserwacji wyrobów włókienniczych, zwanej potocznie obróbką pralniczą, poddawane są wszystkie tekstylia - wyroby odzieżowe - użytkowane przez człowieka, a powstałe z wyrobów włókienniczych.

W związku z tym w obrębie profesji technika włókiennika istnieją specjalizacje dotyczące poszczególnych dziedzin włókiennictwa. Są to: tkactwo, dziewiarstwo, przędzalnictwo, chemiczna obróbka włókien, konserwacja wyrobów włókienniczych.

Specjalizacje te mogą się w przyszłości zmienić; zależy to od kierunku rozwoju przemysłu włókienniczego w Polsce.

Wymagania użytkowe wyrobu włókienniczego, określone przez konsumentów, opracowywane są w postaci wzorca wyrobu włókienniczego, a następnie dokumentacji techniczno - technologicznej.

Dokumentacja zawiera dane o surowcach, parametrach maszyn biorących udział w procesie, ilości i jakości materiałów podstawowych i pomocniczych; określa ona także parametry wyrobu gotowego (np. masa 1 m² tkaniny czy dzianiny).

Technik włókiennik bierze udział w tworzeniu takiej dokumentacji między innymi poprzez wykonanie badań laboratoryjnych, mających na celu określenie cech fizycznych i chemicznych surowców podstawowych i pomocniczych, wymaganych do wytworzenia wyrobu włókienniczego. Bierze on też udział w opracowaniu wzorca wyrobu włókienniczego i nadzoruje jego wykonanie.

Drugim obszarem zagadnień w pracy technika włókiennika jest organizowanie, nadzorowanie i kontrolowanie zespołu pracowników w procesie technologicznym w danej specjalności włókienniczej. Polega to na właściwym rozdzielaniu zadań produkcyjnych, instruowaniu pracowników w sprawach dotyczących obsługi maszyn, dyscypliny pracy, przepisów bhp i ppoż. oraz jakości powstającego wyrobu.

Technik ocenia również stan techniczny maszyn i urządzeń, dokonuje obliczeń wymaganych ilości surowców, środków chemicznych i innych materiałów pomocniczych.

Do jego zadań należy także określanie przydatności technologicznej występujących surowców oraz ocena powstałego wyrobu gotowego.

Technik włókiennik może również nadzorować wytwarzanie rękodzielniczych włókienniczych wyrobów dekoracyjnych, tj. неповtarzalnych wyrobów wykonanych z różnych surowców włókienniczych różnymi rękodzielniczymi technikami. Przeznaczeniem takich wyrobów jest ozdabianie wnętrza lub odzieży (tkaniny, hafty, koronki, itp.).

Szybki rozwój techniki, a więc i zmiany w przemyśle włókienniczym, powodują zanikanie jednych stanowisk pracy i tworzenie nowych, co w konsekwencji prowadzi do częstych zmian zadań dla pracowników. Zmiany te wskazują na konieczność ciągłego doskonalenia się techników włókienników.

Środowisko pracy

materialne środowisko pracy

Praca technika włókiennika odbywa się w budynku. W zależności od przydzielonych zadań są to hale produkcyjne (np. tkalnia, przędzalnia, dziewiarnia, pralnia) lub pomieszczenia nieprodukcyjne (laboratorium, biuro).

W halach produkcyjnych występuje duża uciążliwość pracy wynikająca z istniejących tam warunków; w zależności od specjalności i branży przemysłu włókienniczego w hali mogą występować: duży hałas, zapylenie, opary, nieprzyjemne zapachy, bardzo duża lub niska wilgotność, wysokie lub niskie temperatury.

W zawodzie tym istnieje zwiększone ryzyko chorób skóry na tle alergicznym oraz chorób układu oddechowego.

warunki społeczne

Synchronizacja poszczególnych odcinków produkcyjnych oraz proces pomiarowo - badawczy powodują, że praca technika włókiennika jest przede wszystkim zespołowa.

Technik włókiennik ma częsty kontakt z ludźmi: współpraca z pracownikami technicznymi - technologicznymi, kierownikiem, mistrzami innych odcinków produkcyjnych i pracownikami podległego obszaru organizacyjnego.

Kontakty te niosą duże ryzyko powstawania konfliktów. Ryzyko to wynika z trudności, występujących np. przy określaniu przyczyn brakowości wyrobu. Znaczna część błędów, powstałych w początkowych etapach produkcji (np. zły dobór surowców) uwidacznia się dopiero w etapach końcowych. Wyszukanie przyczyn błędów wymaga analizy wszystkich odcinków procesu produkcyjnego.

warunki organizacyjne

Technik włókiennik pracuje 8 godz. dziennie.

Praca w oddziałach produkcyjnych dużych zakładów odbywa się bardzo często w systemie dwu- lub trózmianowym. Zależy to od wielkości i rodzaju organizacji danego podmiotu gospodarczego.

Technik może pełnić funkcję tak zwierzchnika, jak i podwładnego.

Ubiór technika zależy od charakteru wykonywanych zadań. Najczęściej jest to strój ochronny, właściwy dla danej specjalności (fartuch, buty, tłumiki, okrycie głowy, rękawice)

Technik jest odpowiedzialny za pracę podległych pracowników, a zatem praca jego ma wpływ na funkcjonowanie firmy.

Wymagania psychologiczne

Technik wykonuje głównie zadania techniczne, obejmujące współuczestniczenie i realizowanie działań technologicznych. Dlatego też szczególnie są mu przydatne zainteresowania techniczne.

Inne niezbędne w zawodzie technika cechy to dokładność i cierpliwość, szczególnie przydatne podczas wykonywania badań metrologicznych (np. 50 takich samych pomiarów - dokładnie obliczone ilości nitek na ściśle określonym odcinku).

Technika powinny też cechować spostrzegawczość (dostrzeganie odcieni barw, rozróżnianie barwnych raportów tkackich lub drukarskich), wyobraźnia przestrzenna (projekt plastyczny, ruchy obracających się elementów maszyn, drogi transportowe górne i dolne) oraz umiejętność logicznego myślenia wymagana podczas analizowania zjawisk fizycznych i chemicznych zachodzących w wyrobie włókienniczym w trakcie procesów technologicznych.

Podczas pracy w oddziałach produkcyjnych mogą występować awarie maszyn i urządzeń, powodujące zagrożenia wypadkiem, pożarem, zniszczeniem wyrobu włókienniczego. W takich sytuacjach technik, winien możliwie najszybciej ocenić sytuację, podjąć decyzję i wydać jednoznacznie brzmiące polecenia. Niewątpliwie w tego typu sytuacjach są przydatne odwaga i zdecydowanie, ponieważ od szybkości podjętych decyzji zależy bardzo wiele, nawet życie ludzkie (poparzenie, zatrucie chemikaliami, porażenie prądem).

Podczas instruktaży produkcyjnych prowadzących do zmiany dotychczasowego sposobu i metod wykonywanego zadania oraz podczas uzgodnień między poszczególnymi odcinkami produkcyjnymi przydatne są umiejętności postępowania z ludźmi oraz zdolność przekonywania.

Wymagania fizyczne i zdrowotne

Pracę technika włókiennika zalicza się do prac lekkich.

Największe znaczenie w tym zawodzie ma ogólnie dobra sprawność fizyczna, koordynacja wzrokowo - ruchowa, prawidłowe rozróżnianie barw.

Nie należy podejmować pracy w tym zawodzie, szczególnie w oddziałach produkcyjnych, w przypadku skłonności do przewlekłych chorób układu oddechowego oraz krwiotwórczego, chorób skóry rąk (kontakt z barwnikami, ze środkami piorącymi, z brudną bielizną) oraz chorób zapalnych tkanki łącznej (prac w pomieszczeniach o wilgotnym mikroklimacie).

Przeszkodą jest także brak widzenia obuocznego (sporządzanie i odczytywanie rysunku technicznego, obsługa maszyn) oraz wady wzroku nie poddające się korekcji.

W zawodzie tym istnieje możliwość zatrudnienia osób niedosłyszących. Główne miejsce ich pracy to działy i stanowiska związane z procesami przygotowania produkcji.

Warunki podjęcia pracy w zawodzie

Do podjęcia pracy w zawodzie technika włókiennika niezbędne jest posiadanie średniego wykształcenia zawodowego.

Istnieją różne formy kształcenia, takie jak: stacjonarna, zaoczna, wieczorowa.

Absolwenci w/w typów szkół uzyskują tytuł zawodowy technika włókiennika.

Aby bezpiecznie wykonywać pracę, potrzebny jest kurs zasad bhp.

Możliwości awansu w hierarchii zawodowej

W zakładach włókienniczych istnieje możliwość awansowania technika włókiennika w hierarchii organizacyjnej. W warunkach produkcji będą to stanowiska brygadzysty i mistrza wydziałów w zależności od specjalizacji (tkalni, dziewiarni, przędzalni). W działach przygotowania produkcji może to być stanowisko kierownika komórki organizacyjnej.

Możliwość podjęcia pracy przez dorosłych.

W zawodzie technika włókiennika pracę mogą podjąć osoby starsze (bez ograniczania wieku), które posiadają średnie wykształcenie zawodowe. Ważny jest ogólny dobry stan zdrowia, dobra sprawność fizyczna, dobra koordynacja wzrokowo - ruchowa, prawidłowe rozróżnianie barw.

Możliwości podjęcia pracy przez dorosłych

Informacje będą sukcesywnie uzupełniane.

Możliwości zatrudnienia

Informacje będą sukcesywnie uzupełniane.

Zawody pokrewne

- technik chemik
- technik ochrony środowiska
- technik przetwórstwa skóry
- technik technologii odzieży
- technik planowania i organizacji produkcji

- technik bezpieczeństwa i higieny pracy
- kontroler jakości wyrobów
- nauczyciel praktycznej nauki zawodu
- inżynier włókiennik
- przędzacz
- dziewiarz
- tkacz
- operator maszyn do produkcji wyrobów włókienniczych, futrzarskich i skórzanych

Polecana literatura

Poradnik inżyniera. Włókiennictwo - Wydawnictwo Naukowo-Techniczne. Warszawa

Włodarski G. Poradnik inżyniera i technika. Włókna chemiczne - Wydawnictwo Naukowo-Techniczne. Warszawa

Encyklopedia techniki - Wydawnictwo Naukowo-Techniczne. Warszawa

Przegląd włókienniczy - miesięcznik naukowo - techniczny przeznaczony dla inżynierów i techników przemysłu włókienniczego. Wydawnictwo czasopism i książek technicznych SIGMA NOT, Warszawa.